

EENE VERKLARING.

In de vorige aflevering bl. 140, komt aan het einde van een opstel van mijne hand de mededeeling voor van een geval met een hond, dat zich onlangs te Overveen zoude hebben toegedragen. Die mededeeling vangt aan met de volgende woorden: "Het is daarom, dat ik ten slotte "hier nog een geval mededeel, dat bezwaarlijk op eene andere wijze "kan geduid worden, een geval, dat zoo buitengewoon is, dat *ik in- "derdaad aarzelen zoude het aan onze lezers als iets dat werkelijk gebeurd "is op te dissen, indien het niet door volkomen geloofwaardige personen "gewaARBORGd was."* Daarop volgt een uittreksel uit een brief van MR. F. J. K. VAN HOOGRATEN, waarin het verhaal van het gebeurde bevat is, en eindigende met de woorden: "De heer ELDERING "dien ik zeer goed ken, geeft zijn woord van eer, dat zich de zaak aldus heeft toegedragen."

Ik ben het aan mijzelven verschuldigd hier te verklaren, dat ik den naam van den heer ELDERING voor het eerst zag, toen ik de aflevering van het Album ontving, waarin het afgedrukt opstel geplaatst is. In den brief van den heer VAN HOOGRATEN komt in plaats van dien naam herhaaldelijk een andere voor, dien ik thans slechts met de letter B. zal aanduiden, en het was ook diezelfde naam, welke uitsluitend in de door mij ontvangen proef en revisie gedrukt stond. De verandering van den naam van den heer B. in dien van ELDERING heeft derhalve geheel buiten mijn weten plaats gehad.

Maar er is hier meer dan eene verwisseling van namen.

Bij de redactie werd de volgende brief van den heer DRABBE te Loenen ontvangen.

LOENEN a/d VECHT, 6 April 1872.

Aan de redactie van het Album der Natuur.

Zeergeleerde Heeren!

Tot mijn verbazing las ik gisteren aan het einde van een stukje getiteld "geleerde honden", voorkomende in de 5^e aflevering van het Album der Natuur, eene geschiedenis van bizondere schranderheid van een hond, die in dezen winter te Overveen zou hebben plaats gevonden.

Immers dezelfde historie had ik reeds jaren geleden vernomen en vond ik later vermeld in ERNEST MENAULT'S "*L'Intelligence des animaux*" een deeltje van de "*Bibliothèque des Merveilles*" in 1868 te Parijs bij HACHETTE uitgegeven. Zij komt daar voor op pagina 305 en 306.

Mocht dat werkje wellicht voor 't oogenblik niet onder uw bereik zijn, dan ben ik gaarne bereid het, ter overtuiging, over te zenden. Als toch voor de waarheid van een bericht een woord van eer verpand wordt, dan kan men, bij tegenspraak, wel niets dan zijn eigen oogen geloven.

Of zou het mogelijk zijn dat hetzelfde feit zich andermaal heeft voorgedaan?

De geachte Redactie van 't Album zou door een enkel woord van inlichting daaromtrent bijzonder verplichten

Haar Zeer Dv. Dienaar

J. DRABBE.

Zoodra mij deze brief door den secretaris der Redactie, den heer LOGEMAN, was toegezonden, verzocht ik dien heer de noodige inlichtingen bij den uitgever van het Album, den heer KRUSEMAN, en bij den heer VAN HOOGSTRATEN in te winnen, waardoor zoowel de naamsverwisseling als de zonderlinge overeenstemming der beide verhalen kon worden verklaard.

Ziehier het antwoord van den heer LOGEMAN.

HAARLEM, 12 April.

"Mijne enquête aangaande den soi-disant Overveenschen hond ben ik begonnen bij den heer KRUSEMAN. Ik wist namelijk, evenmin als gij,

iets van de verandering van den naam B. in ELDERING en meende dus in de eerste plaats daarnaar te moeten informeeren. De heer KRUSEMAN zeide mij dat het Overveensche verhaal zeer zeker het eerst hier te Haarlem was gekomen door den heer x'. Toen nu de heer KRUSEMAN dit in de persrevisie van het Album las, heeft hij den heer x er nogmaals over aangesproken en hem gevraagd of het bepaalde waarheid en niets anders behelsde. X heeft daarop verklaard: *dat het gerust kon gedrukt worden, want dat de heer ELDERING hem zelf die zaak als ten zijnent geschied had medegedeeld.* De heer KRUSEMAN heeft daarop vrijheid gevonden om, zonder ons te raadplegen, — en daar ook de heer VAN HOOGSTRATEN uit de stad was, — in de proef aan te brengen wat hij meende eene onbeteekenende rectificatie te zijn.

Na vergeefs te hebben getracht den heer VAN HOOGSTRATEN te spreken, heb ik hem schriftelijk de zaak medegedeeld en om eene categorische verklaring verzocht. Zoo even ontvang ik daarop het volgende antwoord.

Het zoogenaamde feit blijkt daaruit niets anders te zijn dan een societeitspraatje. Van welken kant men die ook beziet, de zaak is altijd een treurig bewijs van het wonderlijk begrip dat vele menschen hebben aangaande de beteekenis van het woord *waarheid.*"

Get. W. M. LOGEMAN.

Aan den brief van den heer VAN HOOGSTRATEN ontleen ik het volgende:

HAARLEM, 12 April.

"Een dag of 9 na de verschijning van het Aprilnummer van het Album der Natuur kreeg ik bezoek van den heer ELDERING uit Overveen, mij zijne verwondering betuigende over het honden-verhaal. Ik was niet minder verwonderd *hem* te zien, daar ik wel den naam van den heer B. in den brief aan mijnen vader had genoemd, maar zelfs den heer ELDERING niet kende. Hij deelde mij voorts mede, dat mijn zegsman mij niet volkomen juist had ingelicht; wel was door een der heeren B. het verhaal als een feit medegedeeld, maar niet als dezen winter bij hem aan huis gebeurd." . . . . .

¹ De lezer zal het voorzeker billijken, dat ik ook hier den waren naam, als niets ter zake doende, verzwijg.

“Ten slotte nog dit. Toen ik schreef, dat men zijn eerewoord verpand had, zeide ik niets meer dan mijn berichtgever mij had gezegd. Zijne woorden waren: “H. B., die Gijl. allen kent, geeft (of heeft gegeven) zijn parole d'honneur (sic) voor de waarheid van het feit.”

Enzv.

Get. VAN HOOGSTRATEN.

Ik achtte mij verplicht de geheele toedracht dezer in mijn oog jammerlijke zaak voor onze lezers bloot te leggen. Het zal wel overbodig zijn uit het medegedeelde een besluit af te leiden. Maar ik mag niet nalaten den heer DRABBE mijnen persoonlijken dank te betuigen, dat hij onze opmerkzaamheid gevestigd heeft op een weinig bekend werkje, waarin een dergelijk voorval geboekt staat. Hij heeft daardoor aan mij en aan elk voor wie het woord “waarheid” meer dan een ijdele klank is, een waren dienst bewezen.

Utrecht 13 April.

P. HARTING.